

Ari Behn (1972 –) http://no.wikipedia.org/wiki/Ari_Behn

Se også www.lydbokforlaget.no

FAR OG SØNN I: *Talent for lykke. Fortellinger* 2011. Oslo

Det var en røff seilas. Høsten kan være en utfordring i Skagerrak. I havna ble vi tatt imot som konger. Alle kjenner faren min i Skagen. Folk stimlet sammen på kaia og beundret skuta vår. Vi kom seilende i vind målt til storms styrke, faren min er sjørøver god som noen, det var ingen som syntes det var det minste rart at vi hadde klart oss uten problemer. Vi pakket sammen seilene, ryddet dekket og fortalte de skuelystne at bedre seilskute var det ikke mulig å finne.

”Du lærer etter hvert,” sa faren min og skjenket ankerdram. Han forsynte mannskapet i rikelige omganger.

Senere gikk vi ned i kahytten og gjorde oss klare til fest.

På Fregatten dumpet jeg borti en gjeng godt voksne kvinnfolk fra Sverige. En av dem klynget seg til meg. Hun hadde mistet mannen sin i en arbeidsulykke. Venninnene fortalte at hun trengte mannfolk hjelp til å komme ovenpå igjen. Utpå natten forsøkte jeg å være til hjelp på sofaen i huset venninnegjengen leide. Men enken var full og ute av seg, fablet om mannen som var borte, tutet og gråt. Midtveis i knullinga sovnet hun av. Jeg fant veien til skuta vår i havna. Det var tidlig om morgenen, vinden hadde løyet. Men himmelen over Skagen var fremdeles våt og grå.

En jente på min egen alder smøg seg ut av luka da jeg satte foten på dekk. Hun smilte sjenert. Jeg husket at jeg hadde sett henne på Fregatten, hun satt i baren med tre gutter som bråkte og lagde leven. Jeg tok henne i hånda, hjalp henne over rekka og opp på brygga. Hun nikket kort til takk og forsvant inn på land. Jeg kløyv ned gjennom luka. Faren min sto i bar overkropp, kokte kaffe på gasskomfyren i byssa.

”Skal jeg steke egg og bacon til deg?” spurte han, fant fram stekepanna og smør.

”Du er godt i gang,” sa jeg og smilte.

”Ja,» svarte han, ”jeg har sagt det før. Du lærer etter hvert.”

Jeg ble sittende og tenke på hva det var jeg kunne ha gjort annerledes. Han hadde rett. Jeg innså at det gjensto mye å lære. Men seiling var ikke noe for meg.